

● **لطائف الاشارات = مقاصد الاشارات / فلسفه / عربی**  
latā'if-ul ešārāt = maqāsid-ul ešārāt

دشتکی شیرازی، منصور بن صدرالدین محمد، - ۹۴۸  
قمری

daštakī šīrāzī, mansūr ebn-e sadr-od-dīn mohammad(-  
1542)

وابسته به: الاشارات و التنبیها؛ ابن سینا، حسین بن عبدالله  
(۳۷۰-۴۲۸)

تعلیقاتی است بر کتاب اشارات ابو علی سینا.

آغاز: بسمله. الحمد لله الذی هدانا الی مقاصد اشارات مقتدانا  
غیاث حق حقی بمحکمات حکم منطقه الاشارات ... و بعد فان  
الفقیر الحقیر ... یقول هذه مقاصد الاشارات و بتلوها لطائف  
الاشارات املیتها و املستها مع - اختصار من فوائد الأخیار و فرائد  
سمحت بها الانظار جعلتها تعلیقات علی الشرح المشهور  
للإشارات مشیرا الی جمیع ما فی الکتاب ...

چاپ: به کوشش عبدالله نورانی در مصنفات غیاث الدین منصور  
حسینی دشتکی شیرازی، جلد ۲ (تهران، دانشگاه تهران، انجمن  
آثار و مفاخر فرهنگی: ۱۳۸۶)

شرح و حواشی:

۱- اشارات لطائف الاشارات = حاشیه الاشارات؛ دشتکی شیرازی،  
منصور بن صدرالدین محمد (-۹۴۸)

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۶۱۱/۱۰

خط: نسخ، بی ک، تا: ۱۰۹۷ق؛ ۱۷ اسطر، اندازه: ۲۶×۱۴/۵سم [ف]:  
۲-۳۶۶

۲. شیراز؛ ملی؛ شماره نسخه: ۷۸-ح/۵۹۵/۳

آغاز: برابر؛ انجام: منها علی انتقالات آخر کما یکون فی  
الحركات من البلوغ الی الحدود و النهایات.

خط: نستعلیق بد، بی ک، بی تا؛ جلد: تیماج، ۱۸ گ، ۱۸ اسطر  
(۱۱/۵×۶/۵)، اندازه: ۱۶×۱۰/۵سم [ف]: ۲-۱۸۵

● **لطائف الاشارات فی حقائق العبارات = اشارات**

القرآن / تفسیر / عربی

latā'if-ul ešārāt fī ḥaqā'iq-il 'ibārāt = išārāt-ul qur'ān

قشیری، عبدالکریم بن هوازن، ۳۸۶ - ۴۶۵ قمری  
qoşayrī, 'abd-ol-karīm ebn-e havāzan (997 - 1073)

تاریخ تألیف: ۴۳۷ق

تفسیری عرفانی و کهن از سوره حمد تا الناس است. چلیبی در  
«کشف الظنون» می گوید این تفسیر قبل از ۴۱۰ نگاشته شده  
ولیکن خود نگارنده در سرآغاز کتاب می گوید: در ماه های سال  
۴۳۷ به آن آغاز کردم. مطالب عرفانی این کتاب بیش از مطالب  
ادبی آن است. قشیری در این کتاب اندکی به تفسیر و بیشتر به  
تأویل آیات پرداخته و در ضمن تأویل آیات به اشعار عرفانی

رنگ: «یکی از این اروپائیان دو توپ بزرگ را ضایع کرده و با  
نوکر خود بدرون قلعه فرار میکند افسوس که اسم و نژاد این  
فرنگی ها را معلوم نکرده است». ورق ۲۶پ-۲۷ر، در کنار برگ  
دوازدهم این توضیحات از بهار آمده: «اوتار به ما زبان داده است  
اوتار خان یکی از غلامان شاه عباس دوم است که بعد از مردان  
محرابخان حافظ قندهار مأمور این خدمت شد و قهرمان این  
روایت او است و در نتیجه حسن خدمت و مردانگی که در حفظ  
قندهار نمود ذوالفقارخان نام گرفت والسلام. م بهار؛ کاغذ:  
اصفهان، جلد: تیماجمذهب، ۳۷۶ص، ۱۷ اسطر، اندازه: ۲۴×۱۷سم  
[ف]: ۱۰-۷۱]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۷۹-بهار

همان نسخه بالا [نشریه: ۶۶۹-۵]

● **لطائف الاسرار فی تحقیق المحصورات** « تحقیق  
المحصورات

● **لطائف الاسماء / شعر، ادبیات / فارسی**

latā'ef-ol asmā'

بحر آبادی، عبدالجلیل محمد

bahrābādī, 'abd-ol-jalīl mohammad

یزد؛ وزیری؛ شماره نسخه: ۷۲۲/۱

آغاز: بنقصان خویش ... هست امیدم که هنر پروران xx خرده  
نجویند زبزرگی بر آن / ان هذا الشروع فی المقصود xx مستعینا  
یواسع المعبود الخ؛ انجام: آن مملکت را xx سیور بغال ملک  
اعظم مشار الیه دانسته واورا.

خط: نسخ و نستعلیق، بی ک، تا: قرن ۱۰؛ افتادگی: آغاز وانجام؛  
اهدایی: وزیری؛ کاغذ: اصفهانی، جلد: مقوایی، ۸۴گ، ۲۳ اسطر  
(۱۷×۱۰)، اندازه: ۲۴×۱۶سم [ف]: ۲-۶۱۰

● **لطائف الاشارات / علوم غریبه / عربی**

latā'if-ul ešārāt

بون، احمد بن علی، - ۶۲۲ قمری

būnī, ahmad ebn-e 'alī(- 1226)

رساله مفصلی است در اسرار علم حروف و اوقاف با رسم  
دوایری در این علم، نظیر «شمس المعارف» بونی.

قم؛ مرکز مطالعات؛ شماره نسخه: ۴۵۴/۲

آغاز: بسمله الحمد لله الذی اراد بیده الاسرار لطایف افلاک  
الملکوتیات؛ انجام: بخداول است

خط: نسخ، بی ک، تا: قرن ۱۳؛ جلد: تیماج، ۳۳گ (۱۴-۴۶ر)،  
اندازه: ۲۱×۱۵سم [ف]: ۱-۳۷۹

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (نخا)؛ بیست و هفت؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

DIA 276265

جمهوری اسلامی ایران؛ ۲۰۱۳/۱۳۹۰

دشوار بود ... تا اینکه پس از توضیحاتی، دعاهاى برای ایام و ساعات خاص، جهت استفاده از اسماء الله، معرفی نموده است. نام این کتاب در منابع موجود و برخی از دیگر نسخه‌های موجود، «شمس الواصلین و انس الساترین» نیز آمده و شاید این نام را مؤلف بعد از گسترش و شرح کتاب اللعة النورانية انتخاب نموده باشد. آثار موجود از «ابوالعباس بونی» دارای نسخه‌های متفاوت، در کمیت و کیفیت هستند؛ و شاید علت آن نبودن قیاس‌های عقلی و نقلی یکسان، در این قبیل موضوعات باشد، چنانکه صاحبان این گونه معلومات می‌گویند: «گمان نکنید که اسرار حروف از آن گونه است که با مقیاس خرد حاصل شود؛ بلکه آن از طریق شهود و توفیق الهی، بدست می‌آید ...» (بونی، به نقل کشف الظنون، ج ۱، ص ۶۵۱). به همین دلیل، این گونه کتاب‌ها، مانند کتاب‌های علمی مورد درس و بحث حوزه‌های اندیشه، تحت بررسی و مداقه علمی قرار نمی‌گیرد و دچار کاستی و فزونی می‌گردند. (سید محمود مرعشی) چاپ: مصر، با کتاب شرح اسم الله الاعظم، بدون تاریخ چاپ شده.

[کشف الظنون ۱۰۶۲/۲ و ۱۵۶۶/۲؛ هدیة العارفين: ۹۰/۱؛ زرکلی ۱۷۴/۱]

شرح و حواشی:

۱- رشح اذواق الحکمة الربانية فی شرح اوقاف اللعة النورانية؛

بسطامی، عبدالرحمن بن محمد (۸۵۸-)

۲- شرح اللعة النورانية فی الاوراد الربانية؛ بسطامی، عبدالرحمن بن محمد (۸۵۸-)

۳- شرح اللعة النورانية فی الاوراد الربانية

۴- اللعة النورانية فی الاوراد الربانية (منتخب) (۲ عنوان)

۱. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۲۸۵۳/۱

آغاز: اسرار الملكوت الا فی صدقة الرمز و ستر الاشارة لضیق العالم و حصره الا انه من لطف الله سبحانه اظهر اسمائه مختلفة التراكيب ... هذه دعوات يوم الأحد؛ انجام: ساعته اول ساعة من يوم او ثامنها فی برج الشرف ثم القلب ثم الخد ثم الوجه البخور سندروس عود عنبر حب الغار و سعی أن يتوجه اليه سرأ و الى مكانه ظاهراً عند القراءة على السوية.

خط: نسخ، بی‌کاف، تا: قرن ۷؛ افتادگی: آغاز؛ مصحح، مهر بزرگ واقف که از خانهای خیره در ازبکستان و مدتی نیز حاکم خوارزم بوده با عنوان «واقف این کتاب الله قلی خان بهادر هست» وی از سال ۱۸۲۵ تا ۱۵۴۲ م حاکم استان خوارزم بوده و چندین بار به خراسان «طوس» حمله برد، اولاد و احقاد وی تاکنون در خوارزم مقیم می‌باشند، این نسخه در همان حوالی خوارزم کتابت شده؛ کاغذ: شرقی، ۳۰ گک (۱-۳۰ پ)، ۲۱ سطر، اندازه: ۲۱/۵×۱۲/۵ اسم [ف: ۳۲-۶۱۸]

۲. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۵۰۶۸/۴

آغاز: الحمد لله رب العالمین ... اعلم ایدک الله و ایای بهدایته ان

تیماج، ۲۰ سطر، اندازه: ۱۷/۵×۱۱/۵ اسم [ف: ۳-۷۳]

۱۹. تهران؛ سهسالار؛ شماره نسخه: ۷۵۴۹/۲

آغاز و انجام: برابر

تذکر: نام مؤلف به قرینه آغاز نسخه تعیین شد؛ بی‌کاف، بی‌تا؛

۲۲ گک (۲۳-۴۴ پ) [ف: ۵-]

۲۰. تهران؛ سهسالار؛ شماره نسخه: ۲۱۶۳/۶

آغاز: برابر؛ انجام: (نیمه فصل دوم باب دوم) که وقت عقد معین باشد نزد زوجین.

تذکر: نام مؤلف به قرینه آغاز نسخه تعیین شد؛ بی‌کاف، بی‌تا؛ ۸ گک

(۱۹۴-۲۰۱ پ) [ف: ۵-۴۸۲]

۲۱. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۵۱۱۸/۱

انجام: حضرت فرمود که شاة او بقرة او بدنة یعنی عقیقه گوسفند

خط: نستعلیق، بی‌کاف، بی‌تا؛ افتادگی: انجام؛ جلد: مقوایی،

۱۰ گک (۱-۱۰ پ)، اندازه: ۱۶/۵×۱۱ اسم [ف: ۱۳-۳۲۳]

● اللعة النورانية / علوم غریبه / عربی

al-lam'at-un nūrāniya

صدرالدین قونوی، محمد بن اسحاق، ۶۰۷ - ۶۷۳ قمری

sadr-od-dīn qūniyavī, mohammad ebn-e eshāq (1211 - 1275)

وابسته به: الشجرة النعمانية؛ ابن عربی، محمد بن علی (۵۶۰-۶۳۸ ق)

در حل مشکلات «الشجرة النعمانية المخصوصة بالدولة العثمانية» منسوب به صدرالدین قونوی.

[بروکلمن ۴۴۷: ۱ و ذیل ۱: ۷۹۹ (۱۲۶)؛ عثمان یحیی ش ۶۶۵؛ الاوقاف العامة موصل ۲۲۴/۲]

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۷۸۹۰

آغاز: بسملة الحمد لله الذى بين البيان؛ انجام: على فروع الشجرة

النعمانية و هنا تم تمامها ... السيد مهدى بن التبريزى سنة ۱۳۵۰

خط: نسخ، کاف: مهدی تبریزی، تا: ۱۳۵۰ ق؛ ۱۸ گک، ۱۹

سطر [الفبائی: ۴۸۵-]

● اللعة النورانية فی الاوراد الربانية / علوم غریبه، دعا / عربی

al-lam'at-un nūrāniya fi-l awrād-ir rabbāniya

بونی، احمد بن علی، - ۶۲۲ قمری

būnī, ahmad ebn-e 'alī(- 1226)

بختی است در اسم اعظم و کیفیت اتفاقات به آن و همچنین دعوات الايام والليالي، و معرفت ساعات و پاسخ پرسشی است درباره اسم اعظم که مؤلف می‌گوید: «در پاسخ آن یک پا به جلو می‌گذاشتم و پای دیگر به عقب می‌نهادم، چون که راه